

FARISEUKSET KIUSAAVAT JEESUSTA (Matt. 22:34-40, 19. sunnuntai helluntaista)

Timoteus-messu Oulussa (Tuulimylynkatu 18) 7.10.2007 klo 10.30

Past. Juha Muukkonen

Thurevikinkatu 8 D 22, 95420 Tornio

puh. 050 359 6939, s-posti: juha.muukkonen@netti.fi

Raamatunkäännös: KR 1933/38

RIPPI

Veljet ja sisaret Jeesuksessa Kristuksessa. Tänään on 19. sunnuntai helluntaista ja päivän aihe on 'Rakkauden kaksoiskäsky'. Se kuuluu ytimekkäästi: 'Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' Kuinka on, olemmeko tuon rakkauden lain mukaan eläneet? Kun nyt seuraavassa puhuttelen sinua, niin osoitan samalla sanani myös itselleni.

Kuinka sinä olet tuota jokaista Jumalan luomaa ihmistä velvoittavaa kaksoiskäskyä noudattanut? Oletko kaikissa teoissasi ja tekemättä jättämisissäsi, sanoissasi ja myös ajatuksissasi aina seurannut Jumalan pyhää tahtoa, joka on kirkkaasti ja selvästi meille Raamatussa ilmoitettu? Oletko kilvoitellut onnistuneesti Herran Jeesuksen Kristuksen ristin ja ylönousemuksen kirkastamiseksi ja Jumalan hyvyyden todistukseksi kaikille ihmisille? Oletko etsinyt Jumalan vanhurskautta ja jättänyt tämän maailman tarjoamat hetkelliset ilot toissijaiseen asemaan elämässäsi? Oletko kiittänyt, ylistänyt ja palvonut Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä päivin ja öin? Onko suusi avautunut tunnustamaan Jeesuksen uskoa myös niiden ihmisten edessä, jotka eivät Häntä vielä tunne ja jopa Vapahtajaa pilkkaavat? Oletko vastustanut Saatanan moninaisia houkutuslujana uskossa ja Jumalan pelossa? Onko sydämesi, puheesi ja elämäsi ollut puhdas ja ehyt, vailla epäuskoa, toivottomuutta, katkeruutta ja kateutta, vailla irstaita lihan himoja, pelkuruutta ja ahneutta?

Onko toisten ihmisten hyvinvointi ollut sinulle yhtä tärkeää kuin oma elämäsi? Oletko rohkaissut ja kannustanut, lausunut hyvän sanan ja ojentanut auttavan käden niillekin, jotka eivät ole ystäviäsi? Oletko luopunut omastasi niiden hyväksi, joilla on vähemmän kuin sinulla?

Voi olla, että joku kuvittelee voivansa vastata ainakin joihinkin näistä kysymyksistä myöntävästi. Mutta ei se vielä tee kenestäkään autuasta ja taivaskansalaista eli Jumalan pelastukseen kelpollista, jos on kyennyt osan, vaikkapa suurenkin, laista täyttämään. Laki on täytettävä sataprosenttisesti ja kokonaan. Jos joudut kaikkinäkevän ja -tietävän Jumalan edessä vastaamaan yhteenkin näistä kysymyksistä kieltävästi, olet ansainnut elämälläsi kadotustuomion. Taivaaseen ja Jumalan lapseksi kelpaavat vain täydelliset ja puhtaat, pyhät ja synnittömät. Pienikin rike saastuttaa ja tekee ihmisen vanhurskaan, pyhän ja täydellisen Jumalan edessä syntiseksi, maailman lapseksi, jolle taivaan portit pysyvät iankaiken suljettuina.

Meillä, jotka olemme tänään kokoontuneet jumalanpalvelukseen, ei ole muuta mahdollisuutta kuin tunnustaa elämämme vajavaisuus. Jos paadutamme sydämemme, tukimme

korvamme ja kiellämme syntimme, jäämme eroon Jumalasta ja joudumme kadotukseen. Mutta jos sallimme lain terän viiltää elämäämme ja sydäntämme - ja tulemme siten haa-voitetuksi - niin meillä on myös terveeksi tekevät lahjat tarjolla. Se, joka tunnustaa olevansa sairas, haluaa myös lääkettä. Tuo lääke on kaiken synnin peittävä armon ja anteek-siantamuksen sana; Herramme Jeesuksen sovittava risti ja pelastava ylösnousemus.

Käymme Pyhän Jumalan eteen ja totuudenmukaisesti tunnustamme elämämme vajavaisuuden ja syntisyyden.

SAARNA

Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon teidän kanssanne! Kommentoin aluksi viime viikolla tehtyä päätöstä erottaa Karjasillan kappalainen Vesa Pöyhtäri kahdeksi kuukaudeksi pappisvirasta. Suurin osa - jos ei kaikkikin - tuntee Vesan muutenkin kuin tiedotusvälineiden kautta, onhan hän ollut merkittävässä roolissa myös tämän tunnustuksellisen jumalanpalvelusyhteisön syntymisessä tänne Ouluun.

Tilanne kansankirkossamme on hengellisesti ja teologisesti katsottuna järkyttävä. Esimerkiksi kaikki kristinuskon perustotuudet kieltävä Helsingin Pakilan seurakunnan pastori Antti Kylliäinen saa jatkaa virassaan. Merkittävä osa kansankirkkomme papistosta on enemmän tai vähemmän julkisesti luopunut vähintäänkin jostain apostolisen uskontunnustuksen lausumasta - koko Pyhästä Raamatusta ja sitä oikein opettavasta luterilaisesta tunnustuksesta puhumattakaan. Piispakuntaa myöten paimenet puheissaan ja kirjoituksissaan kieltävät jopa neitseestä syntyneen, ruumiillisesti kuolleista ylösnouseen ja kerran tuomiolle alas maan päälle palaavan Jeesuksen. He saavat jatkaa Jumalan omaksi kastetun kansan kaitsemista. Mutta se, joka haluaa pitäytyä Jumalan sanaan, erotetaan.

Mitä tästä on pääteltävä? Suomen evankelisluterilaisen kirkon piispat ja muut valtaa pitävät ovat luopuneet apostolisesta kristinuskosta. Heidän yksiselitteinen päämääränsä on pitää kirkko hovikelpoisena yhteiskunnan, ns. suuren yleisön ja poliittisten päättäjien edessä. Kirkon yhteiskunnallisen aseman ylläpitäminen on heille rakkaampaa kuin Jumalan sana. Siksi he haluavat vaientaa sellaiset saarnamiehet ja myös pappiskandidaatit, jotka julistavat Jumalan sanan mukaista parannusta syntielämästä ja kadottavista harhaopeista sekä evankeliumin uskomista Jumalan Pojan Jeesuksen maahan asti vuotaneessa sovitusveressä.

Tarkkaan ottaen he haluavat hiljentää sellaiset, jotka eivät vain julista, vaan myös toimivat Jumalan sanan mukaisesti. Eihän tämänkään yhteisön paimen Janne Koskela kelvannut Oulun piispalle. Päinvastoin, tuomiokapituli lähetti kaikille hiippakuntansa seurakunnille kirjeen, jossa varoitettiin ottamasta tätä yhteisöä seurakunnan tiloihin. Kirkkomme johdossa ei tällä hetkellä rakasteta Totuutta: Jumalan Sanaa ja sitä oikein opettavia luterilaisia tunnustuskirjoja, vaan yhteiskunnallinen näennäinen rauha, kirkon ulkoinen rakenne, oma virkapaikka ja -palkka ovat tulleet rakkaammiksi kuin Pyhässä Raamatussa itsensä ilmoitava Jumala ja Hänen kunniansa.

Jumalan parannusta vaativa laki synnyttää vihaa niissä, jotka eivät nöyryy armoa anovan paikalle. Jumalan ehdottomat käskyt suuttavat niitä, jotka ylpeydessään haluavat itse päättää oikean ja väärän rajan. Siksi Jumalan sanaa sen koko täyteydessään julistavat joutuvat vastustuksen ja lopulta vainon kohteeksi ja hengenvaaraan. Valtaapitävä maallinen ja uskonnollinen johtajisto tuomitsi aikanaan Jeesuksen ristille ja tapatti perimätiedon mukaan myös kaikki apostolit Johannesta lukuun ottamatta.

Itseäni en osaa vielä laskea tähän vainottujen joukkoon, vaikka pientä vastustusta olenkin saanut kokea. Minä en ole sellainen terävä ja kokonaisvaltainen Jumalan sanan julistaja, jota kenenkään olisi tarvinnut ryhtyä vainoamaan. Se pieni vastustus, jota olen saanut kokea, ei ole missään nimessä vielä mitään vainoa, hengenvaarasta puhumattakaan. Saatanan näkökulmasta en ole niin vaarallinen vihollinen, että minuun kannattaisi kovin paljoa ruutia tuhlata. Mutta esimerkiksi pastori Vesa Pöyhtäri näyttää olevan sellaisella paikalla, että häntä vastaan käydään jo järein asein. Meidän tehtävämme on tukea näitä kirkkomme keskellä harvalukuisiksi käyneitä tunnustustaistelijoita kaikin tavoin, erityisesti esirukouksin ja siunauksin.

Sitten vielä saarnatekstin selittämiseen - jota tämä alkukin kyllä on omalla tavallaan ollut. Tapaamme jälleen sunnuntain evankeliumissa vanhat tuttavamme fariseukset Jeesuksen keskustelukumppaneina. Kun fariseusten lahkoon kuulunut lainopettaja kysyi Jeesukselta lain suurinta käskyä, niin hän halusi saada Jeesuksen ansaan. Jos nimittäin Jeesus olisi valinnut yhden Mooseksen lain 613 käskystä tai kiellosta - tai vaikkapa yhden kymmenestä käskystä - niin tuo lainopettaja olisi voinut heti osoittaa Jeesuksen valinnan heikkouden ja epäpätevyuden. Ainahan voi keksiä tilanteita, joissa joku muu käsky olisi sittenkin tärkeämpi, kuin se, minkä Jeesus olisi valinnut. Fariseusten lahkoon kuulunut lainopettaja ei todellisuudessa ollut kiinnostunut lain suurimmasta käskystä, vaan siitä, että saisi Jeesuksen puheissaan ansaan.

Fariseukset ovat Jeesuksen aikaisen juutalaisuuden tärkein uskonnollinen ryhmä saddukeuksien ohella. Fariseus-nimi tarkoittaa eristettyä, muusta kansasta erossa olevaa. Tuo kaikista muista erottautuminen näkyi fariseusten erittäin tarkassa ja ankarassa suhtautumisessa Mooseksen lakiin, erityisesti kymmenysten maksamiseen kaikesta maan sadosta. Jeesuskin viittaa tähän puhuessaan fariseusten pikkutarkkuudesta kymmenysten maksamisen suhteen jopa maustekasvien osalta: mintut, tillit ja kuminat. Fariseukset eivät suostuneet ostamaan tai käyttämään ruokaa, josta ei oltu noita kymmenyksiä maksettu. Tämä merkitsi käytännössä eristäytymistä muusta kansasta, sillä ei juutalainen kansa silloin, kuten ei tänäkään päivänä, lakia mitenkään innokkaasti noudattanut.

Fariseukset yrittivät noudattaa tarkasti lakia; he olivat epäilemättä elämäntavoiltaan hurskaampia kuin yleensä muut aikalaisensa. Toisin kuin saddukeukset, joilla oli rikkaina yläluokan edustajina varaa noudattaa lakia sen taloudellisista seurauksista välittämättä, fariseukset halusivat tulkita lakia niin, että myös tavallisen köyhän kansan olisi tuota lakia mahdollista jokapäiväisessä elämässään noudattaa. Fariseukset, vaikka heitä ei ollut kuin muutama prosentti kansasta, viitoittivat kaikille muillekin hurskaan elämäntavan tietä.

Onko siinä jotakin väärää, että haluaa noudattaa Jumalan antamaa lakia mahdollisimman tarkkaan? Ei tietenkään. Miksi Jeesus sitten joutuu jatkuvasti ristiriitaan näiden kansakunnan moraalista selkärankaa ylläpitävien kanssa? Mistä asiasta Jeesus moittii fariseuksia?

Siitä, että he eivät pidä lakia r i i t t ä v ä n hyvin ja tarkkaan! Fariseukset sovelsivat lakia vain niin pitkälle kuin sitä oli noin järkevästi ottaen mahdollista noudattaa. Mutta Jeesus vaatii enemmän. Jumalan pyhää lakia on noudatettava pienintä kirjainta myöten loppuun asti kaikissa asioissa, suurimmasta käskystä pienimpään.

”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset minutuista ja tulleista ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää.” (Matt. 23:23) Jeesus ei siis sano, että kymmenykset voisi jättää maksamatta vähäpätöisistä pikkukasveista. Toki niidenkin suhteen on lakia noudatettava, mutta se ei vielä alkuunkaan

riitä. Koko elämä kaikkine tekemisineen, ajatuksia, tahtoa ja tunteita myöten on alistettava Jumalan lain noudattamiseen.

Tätä lain koko terää ja voimakkuutta nuo hurskaat eivät olleet kuitenkaan elämässään toteuttaneet. He olivat ottaneet vain sen, minkä kohtuullisesti olivat voineet pitää ja noudattaa. Mutta Jeesus vaatii täydellistä pyhyyttä, joka ainoan lain ja säädöksen tinkimätöntä noudattamista, ei vain näennäisesti tekojen tasolla, vaan myös - ja ennen kaikkea - sydämen syvimpiä asenteita myöten.

Kun fariseukset olivat kovalla työllä ja tuskalla saaneet elämänsä ulkonaisesti suurin piirtein sopusointuun Mooseksen lain kanssa, he olivat ylipistyneet. "Olemmehan me nyt sentään monin verroin hurskaampia kuin tavallinen, jumalattomasti elävä kansa! Sitä paitsi, kun ihminen parhaansa yrittää, niin Jumala täyttää sen, mikä ihmiseltä kesken jää." Näinhän hurskaat juutalaiset ajattelevat.

Tätä vastaan Jeesus hyökkää helvetin tulikiven katkaisin sanoin: "29. Voi teitä, kirjanoppi-neet ja fariseukset, te ulkokullatut ... 33. Te käärmeet, te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?" Matt. 23:29,33. Jos joku kuvittelee jonkun lainkohdan täytettyään olevansa parempi kuin joku toinen, niin hän eksyy mitä raskaimmin. Jumalan vihan kohde numero yksi on ylpeys. Jumalaa vihaa ylpeyttä yli kaiken. Siksi Jeesus ja toisaalta itseään muita parempina pitämät fariseukset sekä kirjanoppineet olivat kaikkein verisimmät ja kiivaimmat vastustajat toisilleen.

Ei Jeesus vastustanut sitä, että fariseukset yrittivät täyttää lakia. Jeesus vastusti sitä, että joku kuvitteli tuon lain muka pystyvänsä täyttämään ja tuon lain täyttämisen perusteella olevansa parempi kuin muut. Yksikin täyttämätön lainkohta, pieninkin, riittää kadotustuo-mion julistamiseen. Jumalalle ei kelpaa kuin 100-prosenttisen pyhät, täydelliset ja vanhurskaat. Turha on taivaan portteja kolkutella millään pienemmillä lain täyttämisen prosenttiluvuilla, ei edes 99:llä. Taivaaseen ei huolita pienintäkään epätäydellisyyttä. Ei ole todellakaan niin, että minä teen oman osani ja Jumala täyttää loput. Jumala ei täytä minkäänlaista hurskauden vajetta, ei suurta eikä pientä. Joko ihminen täyttää lain kokonaan tai sitten ei ollenkaan.

Pelastuminen, taivaaseen pääseminen ja pyhän Jumalan yhteydessä oleminen on ihmiselle mahdotonta. On vain yksi, jolle se on mahdollista: Jeesus. Jos joku yrittää jotakin omaa tekoaan taivaan portilla Jumalalle tarjota pelastumisensa perusteeksi, hänen edestään ikuisuuden ovet sulkeutuvat.

Vain Jeesuksen vanhurskaus kelpaa, vain hänen täydellinen kuuliaisuutensa ja rakkautensa. Vain Jeesuksen Golgatan ristillä vuodattama sovintoveri kelpaa. Jos joku yrittää vedota johonkin muuhun: minä olen tehnyt niin ja niin paljon kaikkea hyvää, tai minä olen kärsinyt jo niin paljon maan päällä; minä olen ollut oikeauskoisten seurakunnan jäsen, minä olen kuulunut siihen yhdistykseen, järjestöön tai ryhmään, niin turhaa on kuvitella ikuisuutta kirkkaudessa viettävänsä ja Jumalan yhteydessä jo tässä ajassa elävänsä.

Jopa niinkin hurskaalta kuuluva peruste, kuin että minä olen tehnyt uskonratkaisun ja minä olen mennyt kasteelle, osoittautuu katkenneeksi ruokosauvaksi, joka lävistää siihen nojautuvan. On tietenkin totta, että usko ja kaste tarvitaan molemmat pelastumiseksi, mutta ne kumpikin ovat alusta loppuun saakka Jumalan tekoja, hänen vaikuttamiaan. Ne eivät ole sellaisia ihmisen omia valintoja, joista hän voisi kerskua ja pitää itseään niiden tähden toisia parempana, tai niihin liittyvien omien valintojen tähden olla Jumalalle kelvollinen. Jeesus sanoo: "Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät." Joh. 15:16.

Pelastavassa uskossa tekijänä, valitsijana ja toimijana eli siis subjektina ei koskaan voi olla minä, vaan aina Jeesus. Ei siis minä, minä ja minä, vaan aina Jeesus, Jeesus ja vielä kerran Jeesus. Sinäkin, hyvä kuulijani, saat jättää tässä hetkessä niin koko oman luulotellun hurskautesi kuin myös tuntoa polttavat lankeemukset kaikkineen Jeesuksen verisen ristin juurelle. Olipa syntisi sitten ylpeys tai julkinen lankeaminen, niin kaikesta tuosta Jeesus on jo maksanut Golgatan ristillä täyden hinnan. Sinä saat Jumalan Pojan veren tähden uskoa kaiken anteeksi. Pyhässä kasteessa sinut on kannettu Jeesuksen syliin. Saat lopettaa kaiken oman pyristelyn ja jäädä tuohon armosyliin lepäämään. Kaikki, mitä tarvitaan sinun pelastumisesi, on jo loppuun asti tehty ja täytetty. Jeesus on täydellisellä elämällään täyttänyt sinun puolestasi lain. Jeesus on kärsinyt hylätyksi tulemiselleen myös sinun puolestasi sinulle kuuluvan rangaistuksen. Halleluja!

Rukoilemme: Kiitos, Herra, että murrat minun ylpeän fariseus-sydämeni ja teet minusta armon kerjäläisen. Herra Jeesus, tee minusta syntisen naisen kaltainen, joka itkee syntejään Sinun jalkojesi juuressa; tee minusta ristin ryövärin kaltainen, joka pyytää Sinua muistamaan itseään valtakunnassasi. Anna minun myös kuulla ja uskoa sydämeni pohjaan asti Sinun sanasi: Kaikki synnit on annettu anteeksi. Jeesuksen nimessä. Amen.